

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 52621-11-24 מדינת ישראל נ' הורוביץ

לפני **כבוד השופטת מרב גרינברג**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**
באמצעות עו"ד בן אסולין, פמ"מ (פלילי)

נגד

הנאשם **יצחק הורוביץ**
על ידי ב"כ עו"ד זאב אלוני

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן בעבירה של **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירה של **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 333 וסעיף 335(א)(1) לחוק.

2. כעולה מעובדות כתב האישום בין הנאשם לבין המתלוננים (א.א. וב.ב.) קיימת הכרות מוקדמת על רקע עבודתם המשותפת בתחום ההגברה והתאורה. הנאשם ואשתו של א.א. הינם הבעלים המשותפים של חברה העוסקת בתחום. מספר חודשים עובר לאירוע נשוא כתב האישום, החליטו הנאשם וא.א. לפרק את השותפות בחברה ובין השניים נלע סכסוך עסקי בנוגע לחלוקת הציוד והתשלומים הכספיים.

כחודשיים עובר לאירוע החל הנאשם לשלוח לא.א. הודעות מאיימות, באומרו בין היתר: "אני יכול לזיין אותך בתחת בעמידה, תתחיל לעשות כל מה שאתה יכול, אני מחכה לך בסיבוב יא הומו, יא בוגד מסריח, יא גזלן". בהמשך ביום 2.11.24 פנה הנאשם אל א.א. פעם נוספת באומרו: "בלי יותר מידי דיבורים, אם יגיע ה-20 הבא ללא תשלום מצדך על כל מה שאתה חייב זה יהיה שונה". משסירב א.א. לשתף פעולה איים הנאשם פעם נוספת באומרו: "הבנתי אותך הכל טוב עברנו שלב אחי היקר". הנאשם שלח בקשר לחוב הודעות נוספות לא.א. שאינן מאיימות ואף התלונן נגדו במשטרה בקשר לכך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 52621-11-24 מדינת ישראל נ' הורוביץ

ביום 6.11.24 סמוך לשעה 15:00 הגיע הנאשם להיכל התרבות שבעיר רחובות, בידעו כי א.א. נמצא שם, וכך גם ציוד ההגברה. אותה עת סיימו א.א. וב.ב. את עבודתם במקום והחלו לקפל את הציוד שברשותם. לפתע נכנס הנאשם מצויד באלת ברזל מתקפלת בכיס מכנסיו. הנאשם ניגש אל א.א. והחל להכות אותו באמצעות האלה קלות ברגלו. מיד לאחר מכן בעט הנאשם בא.א., תפס את צווארו ודחף אותו לכיוון קיר הבמה שהיה במקום. למשמע צעקותיו של א.א. רץ ב.ב. במטרה לנסות ולהפריד ביניהם, אחז בנאשם וניסה להרחיקו מא.א. בתגובה הנאשם היכה את ב.ב. בחוזקה באמצעות האלה בראשו ובגופו. ב.ב. הרים סטנד של גיטרה כדי להתגונן מפני הנאשם וניסה לסגת לאחור אך הנאשם לא חדל ממעשיו והמשיך להכותו באופן נמרץ עד שב.ב. הצליח להימלט תוך שהוא צועק כי ידו נשברה. הנאשם עזב את המקום תוך שהוא צועק "הציוד שלכם שייך לי". כתוצאה ממעשיו של הנאשם, א.א. פונה לבית החולים ואובחן עם רגישות באמה, ואילו ב.ב. אובחן עם חבלת ראש כולל חתך ושני שברים בידו, נזקק לניתוח לקיבוע היד.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם הופנה לתסקיר בהסכמה. הנאשם בן 36, נעדר עבר פלילי, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בבת ים. מקורותיו עולה כי סיים 12 שנות לימוד במהלכן חווה קשיים לימודיים, ושירת שירות צבאי חלקי על רקע עריקות. בהיותו בן 19 חזר הנאשם בתשובה וכיום הוא מנהל אורח חיים דתי. בתחום התעסוקתי שמר על יציבות לאורך השנים, עסק בתחום התאורה וההגברה, עצמאי מזה 11 שנים. לאחר שהשתחרר ממעצר הוא שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. שירות המבחן התרשם כי הוא משתף פעולה ולומד להרחיב מיומנויות תקשורת, את השיח הרגשי ומעגלי התמיכה. כמו כן הנאשם מכיר בקשייו להתמודד בצורה אדפטיבית עם תסכול וכעס בחייו. בהתייחסותו לעבירה הנאשם תופס את האירוע כחריג ונקודתי. הוא תיאר את הקונפליקט בינו לבין המתלונן כשברקע קיומו של חוב כספי ותחושת תסכול מצדו, במהלך האירוע התקשה לווסת את עצמו. כיום הוא מתייחס באופן ביקורתי לבעייתיות העולה מהתנהלותו, לדבריו הטיפול סייע לו להכיר את עולמו הרגשי, לזהות גורמי סיכון ולרכוש כלים להתמודדות. **להערכת שירות המבחן**, הנאשם אינו מאופיין בדפוסים אלימים מגובשים, מעצרו וניהול ההליך המשפטי הציבו לו גבול ברור. עמדותיו כיום מלמדות על נטילת אחריות ועל יכולת להכיר בתוצאות התנהגותו הפוגענית ובפוטנציאל הסיכון הגלום בה. הנאשם מודע לגורמים ולנסיבות האישיות שהובילו לביצוע העבירה ומבטא אמפתיה כלפי המתלוננים. לפיכך העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה פחתה והמליץ על מאסר בעבודות שירות ברף הנמוך ופיצוי למתלוננים. לצד זאת, לנוכח שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ומודעותו לגורמים ולנסיבות שהובילו אותו לביצוע העבירה, שירות המבחן אינו רואה צורך בהמשך מעורבות טיפולית.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 52621-11-24 מדינת ישראל נ' הורוביץ

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. **ב"כ המאשימה**, עו"ד בן אסולין, עמד בטיעונו על חומרת מעשי הנאשם ועל פגיעתם הקשה בשלמות גופם וביטחונם של המתלוננים, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני-גבוה. כן עמד על נסיבות ביצוע העבירה לרבות ההסלמה במעשיו של הנאשם, התכנון המוקדם והצטיידותו באלה. לנאשם היו מספר נקודות יציאה בעת האירוע אך הוא לא הפסיק את הנתהגותו האלימה והבריונית. לעמדת המאשימה, אף שהאירוע חריג לאורחות חייו של הנאשם והוא נטל אחריות על מעשיו, אין זה המקרה המתאים לחריגה מהמתחם, השתתפותו בקבוצה טיפולית אינה מלמדת על שיקום או שינוי משמעותי. לנוכח האמור עתר ב"כ המאשימה לקבוע מתחם שנע בין 20-45 חודשי מאסר ולהשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים.
5. מנגד עתר **ב"כ הנאשם**, עו"ד זאב אלוני, להשית על הנאשם מאסר בן 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות. הסניגור לא הקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם אך התמקד ברקע לביצוע העבירה. במשך כתשע שנים הנאשם עבד כעצמאי וראה ברכה בעמלו, לאחר שחבר לא.א. העסק נכנס לקשיים והנאשם מצא עצמו חב חובות לספקים שונים בעטיו של המתלון. הנאשם הגיע למקום שבו עבד א.א. ולא לביתו במטרה ליטול ציוד כדי להיפרע מהחוב. נטען כי הנאשם מצא את האלה במקום ולא הגיע עמה, וכן שהנזק שנגרם בפועל מוגבל. לעמדת ההגנה יש לקבוע מתחם המתחיל בעונש שניתן לרצותו בעבודות שירות ולחלופין, אם ייקבע מתחם גבוה יותר, להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות תוך חריגה מהמתחם בשל שיקולי שיקום. הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה והביע צער על מעשיו, תסקירו חיובי. כן נטען כי הנאשם והמתלון נפגשו מספר פעמים ואף מתחילים לעבוד יחד, כמו כן הנאשם הפקיד מיוזמתו פיצוי בסך 15,000 ₪.
6. **הנאשם בדברו האחרון** הצר על מעשיו ואמר כי למד את לקחו. כן מסר כי הוא אדם נורמטיבי שרחוק מעבריינות ופשע וציין כי בשנים האחרונות הוא מתמודד עם חוב כספי של המתלון כלפיו וחווה תסכול עקב ניסיונות המתלון להתחמק מתשלום. לאחר האירוע למד את לקחו וכיום נעזר במערכת המשפט על מנת לפתור סכסוכים בדרכים לגיטימיות.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 52621-11-24 מדינת ישראל נ' הורוביץ

העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

8. הנאשם שנקלע לסכסוך כספי עם שותפו לשעבר א.א., בחר ליישבו בדרכי אלימות תוך שימוש בנשק קר. במעשיו פגע בשלמות גופם, ביטחונם ושלמות נפשם של המתלוננים וכן בתחושת הביטחון של הציבור ושלטון החוק. בתי המשפט עמדו בפסיקות רבות על חומרת התופעה של שימוש באלימות ובנשק קר ליישוב מחלוקות, נגע רע שפשה בחברה הישראלית (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, פ"ד סו(2) 772, 798 (2013)).

9. הנאשם ו-א.א. שותפים לשעבר בחברה לציד הגברה, לאחר שהעסק המשותף נקלע לקשיים הנאשם התקשה להתמודד עם חובות שנוצרו בעטיו של א.א., ולאחר שפנה אליו, זה התחמק לטענתו מתשלום החובות. בצר לו, שלח הנאשם הודעות מאיימות לא.א. ואף הגיש נגדו תלונה במשטרה. משפעולות אלה לא הועילו בחר לעשות דין עצמי, הגיע בסוף יום עבודה למקום עבדו המתלוננים כשברשותו אלת ברזל מתקפלת, תקף את א.א. קלות, וכאשר ב.ב. ניסה להפריד ביניהם, היכה אותו באמצעות האלה, ולא חדל ממעשיו גם כשזה ניסה להתגונן, המשיך להכותו באופן נמרץ עד שגרם לשברים בידו. מדובר במעשה אלימות מתוכנן, הנאשם הצטייד באלה מתקפלת והחל להכות בא.א. ללא שיח מקדים. טענתו כי סבר ש.ב. מבקש להכותו ועל כן התגונן מפניו אינה מתיישבת עם עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הכה ב.ב. נמרצות ללא עוול בכפו וגרם לו נזק רב. לנאשם היו מספר נקודות יציאה באירוע, בהן הוא יכול היה לחדול ממעשיו. טענתו כי הגיע למקום רק כדי לתפוס ציוד שלתפיסתו שייך לו אינה מתיישבת אף היא עם התנהלותו האלימה. לנוכח האמור- מעשה מתוכנן, שימוש בנשק קר, ריבוי המתלוננים והנזק שנגרם, מצאתי לקבוע כי מעשיו פגעו בערכים המוגנים ברף מהותי.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. **מדיניות הענישה** בעבירות אלימות מהסוג דנא כוללת, על דרך הכלל, עונשי מאסר בפועל, קצרים וממושכים, תלויי נסיבות המעשה והעושה. "מטבע הדברים שאירועי אלימות המגולמים בעבירה של 'חבלה חמורה בנסיבות מחמירות'... עשויים להתרחש במגוון רחב מאוד של מצבים, נסיבות ביצוע ורמות חומרה. ואכן, הפסיקה בתחום זה כוללת מנעד רחב של רמות ענישה, כאשר לצד מקרים של ענישה מקילה, הוטלו במקרים אחרים עונשים חמורים של שנות מאסר ארוכות, הכול בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה לגופו" (ע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' פריזדה, פסקה 8 (23.3.2016); ע"פ 7475/14 מהדי נ' מדינת ישראל, פס' 13 (25.12.2014)). במקרה דנן נכון יהיה לקבוע מתחם ענישה מתון יותר ממקרי סכינאות המתאפיינים בדקירות קשות בסכין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 52621-11-24 מדינת ישראל נ' הורוביץ

בע"פ 5469-08-24 **מרעי נ' מדינת ישראל** (25.2.2025), הוגש ע"י ההגנה) שנדון לפניי הורשע הנאשם 1 בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמורות ועבירת אימים, נאשם 2 הורשע בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק. בהמשך לוויכוח כספי הגיעו המתלוננים לביתו של נאשם 1, במהלך דין ודברים הוציא נאשם 2 מקל של טוריה והיכה אחד מהם, נאשם 1 הצמיד סכין לצווארו ודקר אחרים בגב, בחזה ובמקומות נוספים. נאשם 1 אף דלק אחרים בדרכם לקבלת טיפול רפואי ואיים לפגוע בהם אם לא ישתקו. בעניינו של נאשם 1 נקבע מתחם שנע בין 32-54 חודשי מאסר, נאשם 1, אדם מבוגר וחולני, תסקירו חיובי, פיצה את נפגעי העבירה בסכום נכבד, נדון בחריגה לקולה מהמתחם ל-26 חודשי מאסר, חזר בו מערעורו בהמלצת בית המשפט העליון. נאשם 2, צעיר שתסקירו חיובי נדון ל-6 חודשי עבודות שירות;

בע"פ 6638/23 **מוצ'ה נ' מדינת ישראל** (6.5.2024), אף הוא נדון לפניי, הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שבהיותו תחת השפעת אלכוהול דקר בסכין יפנית את המתלונן בבטנו התחתונה. למתלונן נגרם חתך במעי. נקבע מתחם ענישה הנע בין 16-36 חודשי מאסר. הנאשם, אב לפעוט, לחובתו שתי הרשעות קודמות ומאסר על תנאי בר הפעלה, תסקירו שלילי, נדון למאסר בן 20 חודשים. ערעורו נדחה;

ע"פ 4307/24 **ברקאת נ' מדינת ישראל** (19.12.2024), הנאשמים הגיעו למשרדו של המתלונן לאחר שגמלה בליבם החלטה להפסיק את הקשר בינו לבין אחותו של אחד מהם. במהלך הוויכוח נאשם 2 והמתלונן החלו בחילופי מהלומות. נאשם 1 הטיח במתלונן כיסא כך שרגליו המחוודות הוטחו בראשו מטווח קצר, הורשע בחבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק. נאשם 2 הרים את מקל העץ והיכהו בפניו ובראשו מספר פעמים. המתלונן התיישב ונאשם 1 זרק עליו כיסא פעם נוספת. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן שבר בגולגולת ודימומים מוחיים. הנאשמים הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בצוותא, נקבע מתחם שנע בין 10-24 חודשי מאסר. נאשם 1 כבן 46 סובל מבעיות רפואיות, בעל עבר פלילי הכולל הרשעות ישנות בעבירות אלימות נדון ל-11 חודשי מאסר. נאשם 2 כבן 26, תסקירו ללא המלצה טיפולית, נדון ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות. נאשם 1 חזר בו מערעור שהגיש בהמלצת בית המשפט;

בע"פ 5828/22 **שלבי נ' מדינת ישראל** (6.8.2023) נדחה ערעור נאשם שבמהלך ויכוח עם המתלונן, וכשהוא בגילופין, דקרו באמצעות סכין יפנית בצדו השמאלי של גבו ובידו הימנית. המתלונן אושפז ונותח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 18-42 חודשי מאסר. בהתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי והודאתו נדון למאסר בן 20 חודשים;

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 52621-11-24 מדינת ישראל נ' הורוביץ

בע"פ 8897/20 **סקנדריון נ' מדינת ישראל** (6.5.2021, הוגש ע"י המאשימה) בעקבות סכסוך שכנים בין המתלונן לאחיו של הנאשם, הנאשם ארב למתלונן לפנות בוקר עת יצא לטיול עם כלבו, בעודו מצויד באלה טלסקופית ושוקר חשמלי, כשפניו מכוסות ועל ידיו כפפות. הוא היכה את המתלונן מספר פעמים בחוזקה באמצעות האלה ובאגרופים ובמקביל הצמיד מספר פעמים את השוקר לראשו של המתלונן והפעיל אותו שהוא גורם למתלונן כאבים עזים. הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בהתאם להסדר עתרה המאשימה למתחם ראוי שבין 3-5 שנות מאסר. נקבע מתחם שנע בין 18-36 חודשי מאסר, הנאשם בעל עבר פלילי, נדון למאסר בן 20 חודשים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו וקבע כי מדובר במעשה אלימות בעל חומרה יתרה. מקרה זה חמור יותר מזה שלפנינו;

בע"פ 2775/17 **שי נ' מדינת ישראל** (18.12.2017) (הוגש ע"י המאשימה) הנאשם איים על המתלונן בעקבות ויכוח סתמי ולאחר מכן חזר כשהוא אוחז במוט ברזל והיכה את המתלונן נמרצות עד כדי גרימת שבר פתוח בשוק הרגל. המתלונן שמלכתחילה היה כלי שבור הפך בעקבות התקיפה לשבר כלי ואינו יוצא מפתח ביתו. נקבע מתחם שנע בין 2-5 שנות מאסר. הנאשם ריצה בעבר 4 שנות מאסר בגין עבירת אלימות, מסוכנותו הוערכה כגבוהה והוא נדון ל-4 שנות מאסר, ערעורו נדחה. המקרה חמור יותר מזה שלפנינו.

11. עיינתי בפסיקה הנוספת שהגישה ההגנה, לרבות מקרים שבהם נקבע כרף תחתון עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, [ת"פ (מחוזי י-ם) 37558-06-23 **מדינת ישראל נ' אהרון** (8.7.2025)]; ת"פ (מחוזי מרכז) 44523-10-20 **מדינת ישראל נ' צרצור** (25.12.2023)] אך אינני סבורה שמתחם זה מתיישב עם מגמת החמרת הענישה בעבירות אלימות קשות.

12. לאחר ששקלתי את נסיבות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע **מתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם כבן 38, נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד בתחום ציוד ההגברה כעצמאי שנים רבות ומגלה יציבות תעסוקתית, אף לשיטת המאשימה הנאשם נעדר דפוסים עבריינים ומעשיו בתיק זה חריגים לאורח חייו. ברקע לביצוע המעשים קושי להתמודד עם תסכול עמוק ומתמשך מהתנהלות א.א שותפו לשעבר שהותיר את עסקם המשותף בחובות והתחמק מלשאת בהשבתם. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה וצער על מעשיו ואמפתיה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 52621-11-24 מדינת ישראל נ' הורוביץ

כלפי נפגעי העבירה, בתסקירו מתייחס בביקורתיות למעשיו, שירות המבחן התרשם כי למעצרו ולהליך המשפטי אפקט מרתיע.

14. הנאשם שולב בהליכי טיפול התואמים את נסיבותיו והערכת גורמי הטיפול שאינו בעל דפוסים אלימים מושרשים, השתלב בקבוצה טיפולית, רכש תובנות וכלים וכיום הוא מצליח לזהות גורמי סיכון. שירות המבחן התרשם כי הוא מכיר בבעייתיות שבהתנהגותו, בנוק שגרם ובפוטנציאל הסיכון, מסוגל לבטא את קשייו באופן ישיר יותר וחלה הפחתה בסיכון הנשקף ממנו להישנות התנהגות אלימה. אף מדבריו בפניי ניכר שלמד את לקחו ומודע לגורמים שהובילו לביצוע העבירה. התמונה המצטיירת מהתסקיר היא של נאשם נורמטיבי ששיתף פעולה עם ההליך הטיפולי, למד את לקחו ופחת הסיכון כי בעיתות לחץ ומשבר יפעל בדרכי אלימות. שירות המבחן לא סבר כי יש צורך בהמשך טיפול.

15. הנאשם היה עצור בתיק זה כחודשיים, הפקיד מיוזמתו פיצוי בסך 15,000 ₪ לטובת המתלוננים, לדבריו פעל ליישב את ההדורים עם שותפו לשעבר. אין מדובר אמנם במקרה שיקום מובהק אך בהינתן נסיבות הנאשם, נסיבות המעשים שאינן בעלות חומרה יתרה, חריגות המעשה באורח חייו והמלצת שירות המבחן מצאתי נוכח סיכויי שיקומו הגבוהים לגזור עליו מכח סעיף 40ד(א) לחוק עונש החורג לקולה ממתחם הענישה ולהימנע משליחתו למאסר ממש [ראו והשוו: ע"פ 1855/20 חמאד נ' מדינת ישראל (4.11.2020); ע"פ 9147/17 אבו עביד נ' מדינת ישראל (20.9.2018); ת"פ (מחוזי ת"א) 14998-02-23 מדינת ישראל נ' דסטה (9.6.2025); ת"פ (מחוזי חיפה) 35625-04-22 מדינת ישראל נ' גולובב (10.1.2024)].

16. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם ירצה את עבודות השירות במרכז לקשיש "לוסטיגר" בבת ים, בימים א-ה בטווח השעות שייקבע על ידי הממונה. תחילת עבודות שירות ביום 30.3.26. במועד זה יש להתייצב עד השעה 08:00 במשרדי הממונה בשלוחת מרכז. לא יעמוד הנאשם בתנאים שקבע הממונה, ניתן יהיה להפקיע את העבודות ולהמירן בעונש מאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים שלא יבצע עבירות אלימות מסוג פשע במשך שנתיים מהיום.

ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים שלא יבצע עבירות אלימות מסוג עוון במשך שנתיים מהיום.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 52621-11-24 מדינת ישראל נ' הורוביץ

ד. פיצוי בסך 15,000 ₪ שהופקד יועבר למתלוננים, בהתאם לחלוקה הבאה: לא.א -5,000 ₪ ולב.ב- 10,000 ₪ בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

צו כללי למוצגים

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א שבט תשפ"ו, 29 ינואר 2026, במעמד הצדדים.

מר גרינברג, שופט